A siroki önkormányzat háromhavonta megjelenő folyóirata

A Mi Falunk

XXXIII. évfolyam, 4. szám 2025. december

TISZTELT SIROKIAK, KEDVES MINDENKI!

Lassan eltelik egy újabb év. Nem tudom, hogy csak nekem, vagy esetleg Önöknek is, de az az érzésem, hogy nagyon gyorsan. Igen, úgy szokták mondani, hogy a „B" oldal már gyorsabban fogy, mint az „A" oldal, ráadásul minél beljebb halad a tű a lemezen, annál inkább gyorsul az idő fogyása.

De, ha már ennyire gyorsan forog a lemez, a karácsony meghitt időszakában alkalmat ad megállni, visszatekinteni, és hálát adni mindazért, amink van, amit együtt megteremtettünk az elmúlt év során. Csodálatos érzés látni, hogy közösségünk ereje, összefogása és odafigyelése napról napra gazdagítja otthonunkat.

Büszkeséggel tölt el bennünket, hogy településünk tiszta, rendezett és gondozott képet mutat. Érdekes, hogy ezt mi, helyiek talán nem érezzük annyira, legalábbis nem gyakran fogalmazódik meg, hanem inkább az idelátogatók hangsúlyozzák gyakran. Nálunk többségében nyugalom és igényesség fogadja őket. Ez a közös munka eredménye – mindenkié, aki figyel a környezetére, támogatja az önkormányzat munkáját, és szívén viseli Sirok jövőjét.

Az idei évben is több fontos eredményt elértünk:

(Folytatás a 2. oldalon.)

TUZA TIBOR

Advent

Télbe libbent az ősz, más színt öltött a táj.
Nappal sincs ragyogás, csak köd, felhő s homály.
A napkorong olykor még, mosolyt hint felénk,
de felhőkben úgy fest, mint egy rozzant kerék.

Közelednek a leghosszabb éjszakák,
s nappalok perceit igencsak lopkodják.
Így van már ez, talán, örök idők óta.
Ez, pogány világban, félelmet is szórta.
Nagy tüzeket gyújtva, fényt vittek az éjbe,
hogy gonosz szellemtől meg legyenek védve.

Ezt a régi szokást vallás is átvette,
és éji fénygyújtás, átment Isten hitbe.
Advent, egy csodának közeledtét jelzi,
s váráskor a lelket tisztává kell tenni!

Múltban, böjttel kellett érkezését várni
s hajnali misére is illett eljárni.
Enyhült ez a szabály, lehet inni, enni
s éjt, több féle fénnyel, világossá tenni.

Zöld ágból koszorú, örök élet jele,
s gyertyák jelzik: közel, úr eljövetele.
Meggyújtva az elsőt, Isten hitet jelzi:
Az úr szava igaz, ne vitassa senki!
Első párnak, ugyanis Isten megígérte:
jön majd a messiás, hogy föld népét mentse.

Második gyertya, a reményt sugározza,
hogy messiást, a jövő zsidóknak hozza.
Mert Isten, zsidóknak ígéretet adott,
hogy tőlük származik, ki old bűnt, bánatot.

Adventi koszorú rózsaszín gyertyája
az örömnek fényét szórja a világra.
Öröm érzésével dicsérjük Máriát,
mert ő szülte Jézust, az Isten szent fiát.

Negyedik gyertyafény azt az érzést jelzi,
miként tudta János, úr jézust szeretni.
Szeretve hirdette az eljövetelét
s próbálta megnyerni az emberek szívét.

Egyszerre lobog már négy gyertyának fénye,
s földön szétterülve, felvillanva égre,
talán csodára lelt, mert fogyni kezd az éj,
és lassan növekszik a nappalt adó fény.
A növekvő fény is az érkezőt várja,
hogy a nagy örömöt világ elé tárja.

Együtt már: hit, remény, öröm és szeretet,
mert akit úgy vártunk, hozzánk megérkezett.
Jézuska már itt van. Hisszük tesz csodákat.
S hoz földi világnak békét, boldogságot!

(Folytatás az előző oldalról.)

Gondozottabbá tettük közterületeinket: sok helyen történt virágosítás, facsere, illetve parkosítás, ami még szebbé tette településünk arculatát. Tudom, hogy nehezen fogadható el, de ehhez tartozik a beteg, túl nőtt és veszélyes fák kivágása is. (nagyjából 30-32 fa került kivágásra, és több, mint 130 telepítésre az elmúlt évtized alatt)

Több útszakasz és járda karbantartása, javítása valósult meg, javítva a közlekedés biztonságát és kényelmét.

Közösségi tereink – a park, a játszótér, a közösségi ház – szépültek, megújultak, hogy minden korosztály számára értékes találkozási helyet teremtsünk.

Stabilan működtettük helyi intézményeinket, és ügyeltünk arra, hogy a mindennapi szolgáltatások megbízhatóan és gördülékenyen álljanak mindenki rendelkezésére.

Közösségi rendezvényeink – legyen szó kulturális programokról, családi napokról – sokakat megmozgattak, erősítve a közösség összetartó erejét.

Ezek a lépések mind hozzájárulnak ahhoz, hogy településünk élhető, barátságos és szerethető otthon maradjon.

A jövő évre is bizakodással tekintünk. Terveink között szerepel:

Újabb pályázatok benyújtása, amelyek segítségével infrastrukturális fejlesztéseket – például útfelújítást, közvilágítás korszerűsítést vagy középületek energiamegtakarító felújítását – valósíthatjuk meg.

A közösségi terek további bővítése és fejlesztése, hogy a családok, gyermekek, idősek számára még kellemesebb legyen a környezet.

A helyi kulturális és közösségi programok bővítése.

A környezetvédelem és fenntarthatóság előtérbe helyezése – például hulladékcsökkentő programok, új zöldfelületek kialakítása vagy környezettudatos közösségi akciók szervezése.

Mindezeket az Önök támogatásával, véleményével és aktív részvételével szeretnénk megvalósítani, hiszen településünk ereje mindig is az itt élő emberekben rejlett.

De minden eredmény annyit ér, amennyit a közösség, legyen az kisebb, a család, vagy nagyobb, Sirok lakossága érez, használ és értékel belőle. Legyen az elkövetkező időszak, a 2026-os év és az összes utána következő olyan év, ami mindannyiunk megelégedésére telik majd el! Ehhez kívánok mindannyiunknak erőt, békességet, megfontoltságot, helyes döntéseket és mindenekelőtt egészséget!

Áldott, békés karácsonyt és szeretetben, egészségben, reményben gazdag új évet kívánunk minden lakónknak!

Kísérje mindennapjaikat a meghittség, otthonaikat a béke, szívüket pedig az egymásra találás öröme!

Sirok Község Önkormányzata nevében,
Tuza Gábor polgármester.

MAGYARÁZÓ

CSODÁRA VÁRVÁN

Néhány nappal advent előtt Egerből hazafelé utazva a buszon hallottam, hogy egy 10 év körüli cserfes lányka megkérdezte a mellette ülő idősebb nőtől, hogy: „Mit jelképez a karácsony?” Első hallásra furcsán hangzott, picit talán meg is mosolyogtam, és magamban ki is javítottam Őt. „Mit ünneplünk karácsonykor?” – hangzott az én verzióm, mert a lányka kérdése, mint ahogyan az később a beszélgetésből ki is derült, ez lett volna. Aztán később, az a számomra furcsán hangzó kérdés, hogy mit jelképez a karácsony, mégis elgondolkodtatott.

A Diákszótár meghatározása szerint a jelkép, valamely kézzel meg nem fogható dolgot helyettesítő tárgy. A karácsony kapcsán itt gondolhatunk például Jézus születésére és annak a karácsonyi betlehemmel való jelképezésére, vagy például a szeretetre és annak ajándéktárgyakkal való kifejezésére. Ezen a ponton eltűnődtem azon, mennyivel másabb volt az ünnep csupán néhány évtizeddel ezelőtt gyermekkoromban, mint ma, és hogy vajon milyen lehetett évszázadokkal korábban őseink életében.

A karácsonyi ünnepek advent első napjával kezdődnek. Az András napjához (november 30.) legközelebb eső vasárnap és a december 25-e közötti négy hetes „szent idő” a karácsonyra való lelki felkészülés ideje. András nappal kezdődik az egyházi év is, nem csak a várakozás a fény megszületésére. Régi időkben úgy tartották: „András zárja a hegedűt”, vagyis az advent kezdetével elcsendesültek az emberek, véget értek a mulatozások, s azok helyét a felfelé és befelé tekintés, a csöndes várakozás váltotta fel.

Eleinknél ezzel egyidejűleg vette kezdetét a szerelmi jóslások időszaka is. A fiatal lányok az évnek ezen időszakában nem csak a Megváltót, a fény megszületését várták, hanem jövőbeni szerelmesük érkezését is. Egyik kedves szokás ehhez kapcsolódóan az volt, hogy az adventi időszakban, amikor ragyogó csillagos volt az égbolt, a lányok kimentek az udvarra, s az ég felé emelve tekintetüket gyönyörködtek a ragyogó csillagokban. Majd a számukra legkedvesebb csillagokért az ég felé nyújtóztak, s kezükkel óvatosan felhajtott kötényükbe gyűjtöttek párat közülük, majd azokat az ágyukba „öntötték”, és reggelre megálmodták, ki lesz a párjuk. A kedves rituálében külön szépség az, hogy szerelmesüket az Ég által rendeltnek, a Magasságostól nekik szántnak hitték. Felemelt fővel és tekintettel keresgéltek, és nem a Tinderen legyintettek jobbra vagy balra. No, de ne kalandozzunk el ennyire!

A régi időkben advent időszaka a várakozás jegyében telt. Várták a fény megszületését, a világosság növekedését, Jézus születésének ünnepét. Az advent szó jelentése eljövetel. Általánosságban a latin adventus Domini („az Úr eljövetele”) kifejezésből származtatják, ám Szántai Lajos a „Karácsony az Ég magasán és a Lélek mélyén” című előadásában felhívja a figyelmet a magyar advent szó jelentéstöbbletére a latinból eredeztetett adventus = eljövetel szóval szemben. Ugyanis, ha a régi magyar szóképzés elvén haladunk, akkor az adventben lévő zöngés v hangot helyettesíthetjük annak zöngétlen párjával, az f hanggal; vagy a b hanggal, mely egy másik zöngés mássalhangzónk. Ezekben az esetekben a „képlet” a következőképpen alakul: advent -» ad-bent, advent -» ad-fent, ad-fényt és az advent fényt ad az emberiségnek bent (lelkükben) és fent.

Az adventi koszorú gyertyáinak meggyújtása sok-sok évszázadon át megőrződött kultúránkban, ami önmagában nagyszerű, de nem elegendő, hisz nem csak a koszorún, hanem lelkünkben is fényt kell gyújtanunk. A hagyományos

adventi koszorú mély jelentéssel bír. Eredendően egy kör és az általa körbefont kereszt alkotja. A kör a Boldogasszony ölelését szimbolizálja, a fény óhajtásának és őrzésének megjelenítése, de jelentheti még a lélek belső egyensúlyát, az egység érzését is. A kereszt az Ige, a Teremtő kiáradó fénye. A kereszt egyértelműen Jézushoz és az Ő tanításaihoz köthető. A kereszt közepe Isten helye. Maga a Mindenható, ahonnan a teremtés indult. A kör és a kereszt együtt az Egység, a Teremtés és a Mindenható hármasa. A mai kor embere már csak a koszorút, mint kört használja, ami azonban kevés, hiszen hiányzik belőle a Mindenható! Azzal, hogy belehelyezzük a Mindenhatót is, újra éltetjük a születését a saját lelkünkben.

A koszorút otthon volt szokás készíteni fűzfavesszőből, hagyományosan 4 vagy 8 vessző adta a keresztet és további vesszőfonat a kört. A vesszők közé szorították be a méhviaszgyertyákat, a körbe pedig fenyőágakat tűzdeltek az óramutató járásának megfelelő irányba. A kereszt közepébe csipkebogyógallyakat tettek, ami az Életfát volt hivatott szimbolizálni. A gyertya derekát fontos volt kék szalaggal átfogni, mert a kék Mária színe.

A gyertyák tájolásának és meggyújtásának is meghatározott sorrendje van.

1. Kelet – Tavaszi nap-éj egyenlőség
2. Dél – Nyári napforduló
3. Nyugat – Őszi nap-éj egyenlőség
4. Észak – Téli napforduló

Az idő és a tér formája kerek. A születés is időben és térben történik, ezért az Észak az időnek és a térnek is a szimbóluma, így utolsóként kell meggyújtani.

Az adventi koszorú körrel körbevett kereszt motívuma nem dísz, hanem ikon. Az egész világ kozmikus rendjét sűríti egyetlen jelképbe. A kör formája ősidők óta a Teljesség, az Örökkévalóság szimbóluma. Nincs kezdete, nincs vége – olyan, mint maga Isten ideje.

A karácsony a kereszténység legnagyobb és legbensőségesebb ünnepe, melyet egy négyhetes, csendes készülődés előz meg. Ebben az időszakban az emberek a természet ritmusát követve fokozatosan elcsendesednek, ünnepi díszbe öltöztetik otthonukat és saját lelküket is. A rohanó mindennapok helyét felváltja a fények gyúlása, a várakozás öröme és a meghittségre való nyitottság– amikor a szívünk is felkészül arra, hogy befogadja az ünnep üzenetét.

Legalább is így kellene lennie az írások szerint, de a valóság ezzel szemben az esetek többségében merőben más. Kifordult önmagából a világ, s a ma embere csaknem teljesen kiszakadt a természet rendjéből. Abból az ősi és elementáris rendszerből, melynek szerves része volt valaha egységet alkotva. Az elmélyülésre, befelé figyelésre lehetőséget adó hosszú sötét órákat ma villódzó színes fények bolydítják meg, melyek olykor már sértő módon tolakodnak retinánkba. Harsány dallamok buzdítanak vásárlásra a plázákban, vásárokon, és pattanásig feszült idegekkel küzdenek sokan a munkahelyükön.

A várakozás magasztossága is rendkívüli csorbát szenvedett, hisz fókuszába az ajándékok, esetleg azok minél ügyesebb megszerzése, akciók kihasználása égeti el energiánkat egy-egy kedves szótól, figyelmességtől, türelemtől, öleléstől. Hatalmas erővel szippantják be az emberiséget a kapitalista eszméktől átitatott globalista trendek sulykolván: „Csak tessék, csak tessék… vegyék és egyék!”…

Gyermekkoromban december 24-én délután édesapánk beállította a fenyőfát, majd mikor leereszkedett az esti sötét, mi gyerekek feldíszítettük azt. Egyszer csak kopogtak a bejárati ajtón, benyitott egy fehér inges ifjú, karddal a kezében, ezüstkereszttel díszített fehér huszárcsákó szerű fejfedővel a fején, s kérdezte: „Szabad az Istent dicsérni?” Ha igen volt a válasz – mindig az volt –, belépett a második fehér ruhás vitéz is, s keresztbe tartott karddal védték a Betlehemet, melyet újabb kettő ifjú tartott, és három pásztor kísért, angyalokkal karöltve. Így vitték házról házra az örömhírt Szentestén a keresztény otthonokba a falu fiataljai. Nálunk nem volt szokás a nagy ajándékozás, de reggelre mindig volt gyümölcs és édesség a fa alatt. Aztán kamasz és fiatal felnőtt koromban igyekeztem felzárkóztatni családunkat e téren, és ajándékokat vettem vagy készítettem szeretteimnek, ahogyan azt kell, gondoltam. Így láttuk a tévében.

Mostanság már jónéhány éve törekszem arra, hogy valahogyan visszataláljunk az ünnep igazi valójához, a maga egyszerűségében megélt igazi értékeihez.

Hadady Gabriella

Források:
Szántai Lajos – Karácsony az Ég magasán és a Lélek mélyén előadása (1–3. rész),
Csízió Facebook oldala
https://aranyosszegellet.hu – Adventi koszorú

„EMELD FEL A LYUKAS ZÁSZLÓT!”

Már október 18-án iskolai szinten elkezdődött, majd nemzeti ünnepünk előestéjén folytatódott az 1956-os forradalom és szabadságharc 69. évfordulójára rendezett ünnepi megemlékezés.

Történelmi – irodalmi összeállítással készültek iskolánk nyolcadikosai, hogy méltó módon fejet hajtsanak az 56-os hősök tettei előtt. Különlegesre sikerült az iskolai ünnepség. A fellépők nagyrésze nyílt napra volt hivatalos, ami azt jelentette, hogy a továbbtanulásra kell fókuszálniuk. Tehát ők nincsenek.

Módosul a forgatókönyv!

De ez nekünk nem jelenthet akadályt. Egy színjátszó osztálynak? Rendhagyó történelemóra keretében tartjuk meg a megemlékezést. Sikerült összeszednem olyan korabeli tárgyakat, eszközöket, amelyek jól illeszkedtek a kor hangulatához. A régi film és zenei bejátszások pedig fokozták az élményt. A gyerekeket időnként bevontuk az időutazásba, megfoghatták azokat az eszközöket, amelyekkel harcolhattak a „pesti srácok”. Sőt együtt, kórusban szavalhattunk! Nagyszerű érzés volt! A műsor elérte célját: sok gyereket meg tudtunk fogni, sokaknak „leesett”, hogy mi is történt 1956-ban. Az ünnepség után az alsósok közül sokan gratuláltak a csapatomnak. Köszönjük!

Aztán, mint a forradalom, úgy tört ki az őszi szünet.

Korábban érkezett számunkra az őszi szünet, mert iskolánkban fűtés-karbantartási munkálatok kezdődtek. Ez azt jelentette, hogy a fellépő gyerekekkel csak október 22-én találkozom a községi ünnepségen. Bízom benne, hogy mindenki eljön (telefon, értesítés, üzenet, minden megvolt).

Október 22-én már kora délelőtt koszorúinkkal róttuk le kegyeletünket a templomkertben lévő 56-os emlékműnél. Délután három órára hirdettük meg a „központi ünnepséget” a kultúrházba. Minden a helyén van: szépen berendezett nagyterem, korhű díszletek, lyukas zászlók, ledöntésre váró „Sztálin szobor”, színpad szélén világító mécsesek, sejtelmes fények, filmbejátszásokhoz szükséges kivetítő, koszorú, barikád, a sarokban temető rész.

És a gyerekek? Hát, ők is itt vannak, de nem mindenki!

De, most ezzel nem foglalkozunk, mert megoldjuk a feladatot. Sok energiát belefektettünk ebbe a műsorba, úgy hogy hajrá!

Felcsendül a Himnusz, és vele egy időben megjelenik a kivetítőn a magyar Szent korona képe. Az első sorban állok, de érzem és hallom, hogy másképpen énekel a hallgatóság. Vagy csak én gondolom így?

Tisztelt Emlékezők! Tisztelt Ünneplők!

1956-ban Márai Sándor ezt írta a Mennyből az angyal c. versében:” …Meghasadt az égbolt, mert egy nép azt mondta, elég volt!”

De miből is volt elég? Miért kiáltott az égig a magyar nép?

Egy kicsit vissza kell kanyarodnunk a történelmünkben. A 2. világháború alaposan megtépázta hazánkat. Egy rommá lőtt országban kellett elindítani az életet. A választási győzelem, a reményt és életet adó kisgazdák kezébe került, akik igyekeztek életet lehelni ebbe a földbe. Kormányzásuk nem tartott sokáig, mert a szovjetek bizalmát élvező Kommunista Párt csalással átvette az irányítást. Kezdetét vette a diktatúra, ahol mindenkinek meg kellett gondolnia kivel, miről beszél, mikor, mit mond. A magyar családok életét megkeserítették a beszolgáltatások, az éjszaka megjelenő fekete autók, a kitelepítések, a koholt vádak tömkelege. Rákosi és elvtársai igyekeztek megfelelni minden tekintetben Sztálin parancsainak.

(Folytatás a következő oldalon.)

Elég volt!

Elsőként a lengyelek merték felemelni szavukat a kommunista elnyomás ellen. Utcára tódultak és követelték a dolgozók jobb munkafeltételeit és a kormány távozását. Teljesítés helyett megtorlást kaptak. Az események híre eljutott Magyarországra is. Az egyetemisták elhatározták, hogy a lengyel néppel szimpatizáló tüntetést szerveznek Budapesten. Egy tüntetés, amely hatalmas lavinát indított el. Fiatalok tódultak az utcákra. Az egyetemista ifjúság olyan követeléseket fogalmazott meg, amelyek alapjaiban kérdőjelezték meg a kommunista diktatúra elképzeléseit. 1848 mintájára pontokba szedték követeléseiket. Hatalmas éljenzés fogadta azt a pontot, amelyben követelték a szovjet csapatok azonnali távozását Magyarországról. De, a bűnös vezetők bíróság elé állítása is hatalmas tetszést aratott. Akkor most ismerje meg az egész világ, a demokráciát, a szabadságot és függetlenséget akaró magyar nép hangját!

Irány a rádió épülete!

A rádió épületénél csattan az első pofon. A tüntetők hangjait az ellenük kivezényelt ÁVH-s alakulat gépfegyverei fojtották el. Ettől fogva már fegyveres harcokról beszélünk. A diktatúra nem enged a szorításából, segítségül behívja az orosz hadsereg páncélosait. Elkeseredett harcok folynak a főváros utcáin. A „pesti srácok" ember feletti küzdelme a világ legerősebb haderejével szemben. Egyenlőtlen a harc, ám az akaraterő, a hit, és a szabadság utáni vágy hajtja a szabadságharcosokat. Sokan meghalnak, sokan megsebesülnek, örökre megnyomorodnak.

És a nyugat?

A demokráciát mindig is éltető nyugat segítsége, hol van? Szavakban mindenki mellénk áll, mindenki biztatja az utca harcosait. De ettől nincs több! Tudjuk, hogy senki nem akarta felvállalni egy ilyen kis ország megmentésére irányuló segítséget. Senki nem akart egy újabb világháborút.

„Magunkra maradtunk árván, s egyedül vívtuk a harcot…"

A magyar szabadságharc elbukott, leverték, eltaposták, vérbe fojtották. Sortüzek, kivégzések, börtön büntetések. A szabadság álma szertefoszlott, a demokráciát tartós diktatúra követte hosszú évtizedekig.

Tisztelt Ünneplők! Tisztelt Emlékezők!

Az 1956-os események óta eltelt közel hét évtized. Mit jelent a ma emberének a szabadság fogalma? Mit jelent az, hogy harcolni érte? Lehet, hogy semmit!

De nekünk feladatunk emlékezni és emlékeztetni! El kell magyarázni mindenkinek, főleg a fiatalabbaknak, hogy mi történt itt 1956-ban. Úgy, hogy mindenki megértse! El kell mondani, hogy milyen megalázó élet volt a recski kényszermunka táborban. És hogyan kezdtek új életet a kitelepítettek a Hortobágyon. És, hogy kettőszáz ezer ember választott magának új hazát!

Emlékezni és emlékeztetni!

Ahogy a költő írja: „Ne feledd a teret, ahol elestek ők… ne feledd soha!

Éljen a magyar szabadság! Éljen a haza!

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Gál Zoltán alpolgármester

Ünnepségünk Márton Lajos tábornok úr versével folytatódott. Nem csak a verse volt erős, hanem a forradalomban eltöltött napjai is. Tizenhét évesen kapcsolódott be, és azt gondolta, „hogy ma harcolni kéne…!" Köszönjük, Lajos bácsi!

„Emeld fel a lyukas zászlót!"

Színpadra pattannak a szereplőim. „Estére gyere a térre – fegyvert is hozzál magaddal – nekünk most harcolni kéne – emeld fel a lyukas zászlót – anyánknak ne szólj egy szót se…!"

Kemény szavakkal indul a műsor és a forradalmi menet is. Szavaljuk a „talpra magyart", úgy, ahogyan Sinkovits Imre szavalta a Petőfi szobornál. Lobognak a zászlók, és előkerül egy lyukas zászló is. Döntsük le a Sztálin szobrot! Sokszor elpróbáltuk, nehogy valaki megsérüljön a kettős létrával álcázott szobor ledöntésekor. Hatalmasat csattan a színpadon, Nagy az öröm, de tudjuk, hogy ez nem sokáig tart. Lövések és filmbejátszások teszik még eseménydúsabbá a történéseket.

A csendből egy hang emelkedik fel: „Pesten esik a hó keringve-kavarogva – Dunán a habokra – lelkük vesztett romokra…”. Lehet még ezt fokozni? Magához tér a tömeg. És már Nagy Imre fájdalmas szavai hangzanak: „Csapataink harcban állnak.”

Akkor most vége? Elbukunk, vagy a végsőkig harcolunk!

„Avanti ragazzi di Buda! Előre budai srácok!” Csak úgy zeng a nagyterem. Álmaink szerte foszlanak. Szétlőtt Budapest, romokban hever a főváros. A temetőben állunk, és mécseseket gyújtunk. Még egy utolsó szavalat, majd csendes főhajtás mellett a Himnusz első versszakával zárjuk ünnepi megemlékezésünket. Gratulálok, gyerekek! Köszönöm!

Íme a csoport: ***Bada Glória, Balázs Kálmán, Czeróczki Szabolcs, Puporka Ramóna, Puporka Zoé, Tóth Viktor, Szajkó Rikárdó, Oláh Dzsesszika, Járdán Izabella.***

A tömeg lassan emelkedik fel a székekből, látom arcukon a meghatottságot.

Ünnepségünk a Liszkó-völgyben elhelyezett Szakács György és családja tiszteletére felállított emlékszobornál ért véget.

Köszönöm a gyerekek lelkes hozzáállását! Köszönöm Gálné Eged Adrien igazgató-helyettesnek és Biricz Lajtos Judit kulturális referensnek, hogy biztosították a digitális tartalmakat.

És köszönöm mindazoknak, akik jelenlétükkel megtiszteltek bennünket! ***Gál Zoltán osztályfőnök***

PRÍMA DÍJ JELÖLT – TUZA TIBOR

November harmadikán az interneten kaptam az alábbi levelet.

ÉRTESÍTÉS HEVES VÁRMEGYEI PRIMA JELÖLÉSRŐL

Tisztelt Tuza S. Tibor úr!

A Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetségének (VOSZ) Heves Vármegyei Elnökségének nevében, örömmel értesítem, hogy

Önt jelölték a Heves Vármegyei PRIMA Díjra.

A VOSZ Heves Vármegyei elnöksége számára javasolt előterjesztés alapján elfogadta az Ön jelölését a vármegyei Prima Díjra.

A jelölt adatai:
a jelölt megnevezése: Tuza S. Tibor, kategória: Magyar Irodalom

– No! Mi ez az átverés? – gondoltam és jeleztem a páromnak.

– Biztosan átverés. Töröld ki! – mondta majdnem bosszúsan.

Kicsit azért érdekelt, hogy mit közölnek alább. Ezért tovább olvastam.

Egyre inkább valóságnak tűnt.

Közben megcsörrent a telefon, és a fiam kérdezte, hogy megkaptam-e az értesítést, mert tőle kérdezték meg az email címem. Ezzel bizonyossá vált, hogy nem átverés.

– Hát! Ez nagy meglepetés! Igazi csoda, hogy én príma jelölt! Hihetetlen! Vajon ki vagy kik jelöltek? Nagyon szeretném megköszönni. Egyszer talán majd kiderül: és megtehetem.

Feltört bennem némi öröm, de nyomban kétely is. Hiszen én nem vagyok igazán ismert a megyében, és főleg nem a vezetők körében. Bizonyos, hogy nem is kapom meg. De azért a kért anyagot munkásságomról össze kell állítani. Nyomban neki is láttam a kutatásnak.

A fiacskám segítségével irodalmi munkásságomról terjedelmes anyag gyűlt össze a videó készítéséhez.

Eddig megjelent 6 nyomtatott és két elektronikus kötetem.

(Folytatás a következő oldalon.)

Több, mint 20 antológiába és több újságba kerültek be írásaim.

Különböző helyeken hét könyvbemutatóm volt.

11 oklevélben és emléklapban részesültem írásaimért.

Az Irodalmi táborból három saját versemet bemutató videót és két siroki videót, két megzenésített versemet, egy más által bemutatott vers klipet Hargitáról és négy fotót a szerepléseimről tudtam átnyújtani.

Sajnos, nem vagyok egy gyakorlott riport alany. A felvételkor sok lényeges részt kihagytam.

Utólag nagyot csalódtam magamban.

November hetedikén az egerszalóki Saliris Hotelben került sor a díjátadó gálára.

Ahol a fiammal vettünk részt. Nagyszerű kiszolgálás és pompa fogadta a meghívottakat. Mivel a vállalkozók díjazása is ekkor történt, a létszám úgy százfőnyi lehetett.

Elsőként hat vállalkozót díjaztak. Majd a príma jelöltek hármas csoportba osztott videói kerültek vetítésre. Nem sok reménnyel, de kicsit izgulva vártam a döntést.

Nem csalódtam az előérzetemben. Nem lettem príma. De így sem vagyok csalódott. Hiszen a díjazottak mellett nem igazán lehettem megfelelő vetélytárs.

A kilenc jelölt között három díj lett kiosztva.

A díjazottak: **Magyar Oktatás és Köznevelés:**
Dr. Watti Jezdancher Ph.D. és Dr. Watti Rézan (Gyöngyös)
Magyar Zeneművészet:
Szolnoki Péter (Eger),
Magyar Színház- és Filmművészet:
Tóth Levente (Andornaktálya).

A műsorokkal tarkított rendezvény és vacsora ideje kitett vagy száznyolcvan percet.

Nem tudom, hogy kik tartottak méltónak, hogy e csodás eseménynek részese lehettem.

De nagyon, nagyon szépen köszönöm!

Tuza S. Tibor

TUZA TIBOR

Köszönöm!

A földi világnak pici porszemeként
az árnyékból eddig, csak nézhettem a fényt.
Valaki, valakik, küldtek egy fény-sugárt.
Ám kristály szemecske, ékszerré így sem vált.
Kialudva a fény, megszűnt a csillogás,
de volt kedves mosoly, meleg kézfogás
Köszönöm a tettet, a számos kedves szót!
Köszönöm, hogy kaptam, egy reményt csillogót!

TUZA TIBOR

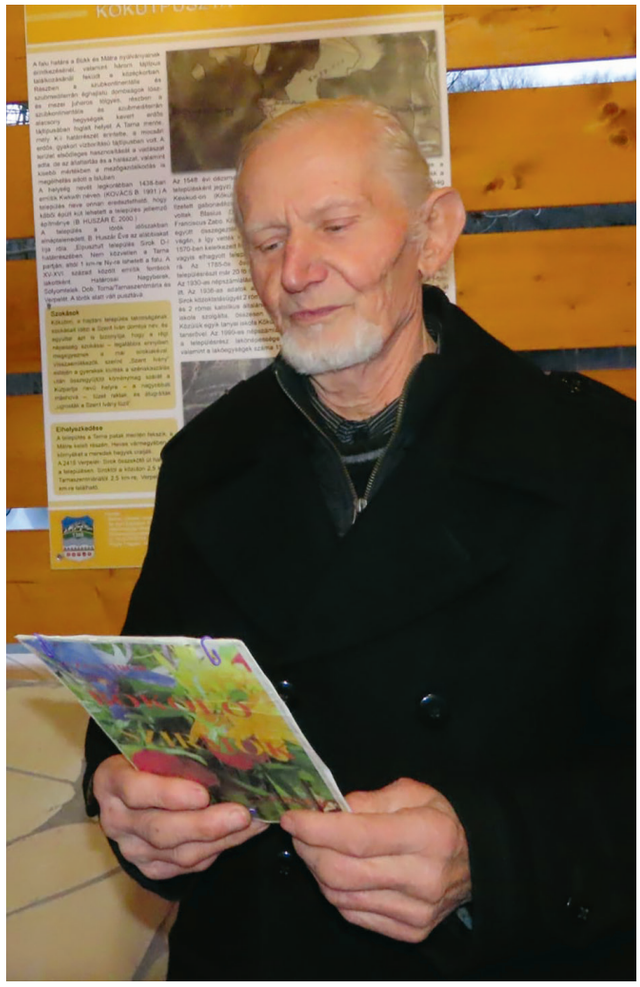
Rólam

Mindig az vezérelt: ha már megszülettem,
hasznosat teremtve teljen az életem!
Nem mindig sikerült, voltak, sok buktatók,
de nem csüggedtem, mert többek voltak a jók.

Természet elbűvölt, szépséggel, csodákkal
s benne az emberek, az örök akarással.
Mindig többet, szebbet, hasznosabbat tenni,
s hogy sokat megtudjunk: a csillagokig menni!

Szép, gazdag magyar nyelv elvarázsolt gyakran,
s próbáltam játszani a csodás szavakkal.
Nem ok nélkül tettem, az a célom, volt velük:
hogy mi emberek, mindig csak a jót tegyük!

Védjük, gazdagítsuk a szép, magyar nyelvet,
az, növelje hitet és igaz szerelmet!
Segítsük, szeressük Egymást és a Földet,
hogy hosszú és boldog lehessen az élet!

KÁRPÁT-MEDENCEI ÖSSZMŰVÉSZETI FESZTIVÁL – KECSKEMÉT

Azzal fejeztem be az előző cikkemet (Tehetség Paletta Program), hogy még elmegyünk a kecskeméti bemutatóra is. Így is történt.

2025. november 8–9-én Kecskemét adott otthont a Kárpát-medence amatőr művészei találkozójának. A „Hírös Agóra" már messziről hirdeti a fesztivál programját: színpadi előadások, kiállítások, kórusok, filmbemutatók, zene, táncforgatag. Több mint 200 közösség és egyéni alkotó a Kárpát-medence minden szegletéből. Az egyik szegletből: Heves vármegyéből, a siroki Bendegúzok gyermekszínjátszó csoport is meghívást kapott az első napi bemutatóra. A gyöngyöspatai kórussal és az NMI munkatársával (Nagyné Csapó Gabriella) együtt utazunk. Jó hosszú az út az esőben, de végre megérkezünk.

Hatalmas a forgatag az „Agóra" épületében, hisz a szervezőknek sok csoportot kell irányítani. Ismerkedünk a rendezvény helyszínével, és bekukkantunk a több, mint hatszáz fős nézőtérre, majd megpillantjuk az előtte magasodó és hosszan elnyúló színpadot is. „Itt fogunk játszani?" – kérdik a gyerekek kétségbeesett arccal. Sajnos nem.

Irány az Otthon Mozi épülete!

Moziban még úgy sem játszottunk. Fellépésünkig még van hátra több, mint öt óra hossza! Ingázunk a bázis épület és a mozi között. Látunk érdekes csoportokat, egyéni fellépőket. Határon túlit is! Beugrunk a Malom plázába egy kis „sütizés" erejéig, hogy kellő energiával legyünk feltöltve.

Színpadra! Jelenés!

„Akkor kezdhessük? Egy, két, há, és…Szélről legeljetek…!" És teli energiával, lelkesedéssel nyomják a műsort! Ez most a hatodik előadás, amit nagy közönség előtt játszanak a „Bendegúzok". Nagy rutinnal mozognak, jól megértik egymást, a kórus aktívan segíti a főszereplőket. Ráadásul a közönség is vevő a poénokra. Izgalomnak a nyomát sem látom. Hatalmas elismeréssel és emléklappal lettünk gazdagabbak. Gratulálok: **Glória, Viktor, Kálmán, Jancsi, Rikárdó, Szabolcs, Robi, Iza, Amina, Zoé, Villő, Virág**!

Az idén életre hívott program keretében több, mint 1200 közösség és 9500 résztvevő mutatta meg tudását, művészetét az anyaországban, Felvidéken, Erdélyben, Kárpátalján és a Vajdaságban. No, ebből a hatalmas tömegből lettünk kiválasztva, a legjobb kétszáz közé.

Nemzetközi fesztivál

A gyerekek megérezték ennek a rendezvénynek a súlyát. Olyan értéket adtak közösségüknek, amivel megerősítettek bennünket arról, hogy számukra fontos a magyar kultúra ápolása, szeretete. Iskolánk tanulói még nem vettek részt ilyen nagyszabású rendezvényen. Kimagasló szereplésükkel öregbítették iskolájuk, településük, hazájuk hírnevét. Köszönöm!

A siroki Bendegúzok gyermekszínjátszó csoport, a *Bolond Jankó* c. utolsó előadása „feltette a pontot az i betűre". Méltó befejezéssel hagyjuk mögöttünk ezt a szeretni való darabot.

Köszönetemet fejezem ki az NMI (Nemzeti Művelődési Intézet) munkatársainak, akik segítették, bátorították a csoportot.

Név szerint is: Búzás Eszter, Siska-Gacsály Ildikó, Papp Veronika, Nagyné Csapó Gabriella.

Köszönöm továbbá: a TIK csapatának, Sirok és Szajla községek polgármestereinek, a szülőknek, az OKÁI vezetőségének.

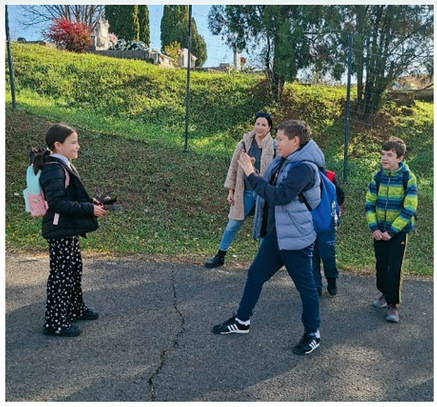
Most már tényleg: „Itt a vége!"

Gál Zoltán csoportvezető

ŐSZI TIK TÁBOR

Az idei őszi szünetben, október 29–30-án kétnapos gyermektábort tartottunk a TIK-ben. Összesen 13 lelkes gyerek vett részt a programokon. A tábor ideje alatt a gyerekek ebédet, ropogtatni valót is kaptak, így minden adott volt egy vidám, élményekkel teli két naphoz.

Az első napon a várnyeregbe kirándultunk, ahol három csapatot alkotva az volt a feladat, hogy készítsenek egy rövid videót az ősz hangulatáról. Imádták a videózást, nagy örömmel és lelkesedéssel, valamint hatalmas kreativitással vágtak bele a munkába. Ennek köszönhetően igazán ötletes kisfilmek születtek. A videók megtekinthetők a TIK Facebook-oldalán.

A második napra eredetileg túrázást terveztünk, de amikor felmerült a lehetőség, hogy feldíszíthetjük a játszóteret Halloweenre, a gyerekek egyöntetű lelkesedéssel ezt választották. Bár a Halloween a játszótéren nem önkormányzati program, hanem a helyi szülők kezdeményezése, így külön köszönet a gyerekeknek, hogy a munkájukkal hozzájárultak ahhoz, hogy a játszótér ötletesen és kreatívan várta a többi gyermeket a buli napján.

A kétnapos tábort teljes egészében az idei jótékonysági bál bevételéből finanszíroztuk.

Szinte már hagyomány a táborainkban, hogy a szülők mindig hozzájárulnak sütivel, gyümölccsel a programokhoz. Most sem volt másként, mindig nagy szeretettel fogadják ezt a gyerekek és mi is.

Köszönjük mindenkinek, aki hozzájárult ahhoz, hogy ilyen tartalmas és emlékezetes programot adhattunk a gyerekeknek!

Ipacs Bea

VÁRFELFUTÁS

Október 4-én kicsit csípős, de verőfényes idő várta azokat a lelkes futni vágyókat, akik elhatározták, hogy meghódítják a siroki várat. Egyszer már rendeztünk várfelfutó versenyt, amit akkor nagyon élveztek a résztvevők.

Hát akkor csináljunk megint!

A diákönkormányzat is csatlakozott a felhíváshoz, és próbáltuk megnyerni a szülőket is. Szóval hideg az idő, de legalább süt a nap. Első bemelegítés: kivonulunk az alsó parkolóba, a rajt helyére. Csak úgy tombol a gyerekekben az adrenalin! Második bemelegítés: egy kis gimnasztikával meg Robi betyár (Sály Robi 6.o.) ostorcsapásaival fűszerezve. No, most már tényleg futunk.

Az első futamot a hetedik – nyolcadikos korosztály kezdi. Hatalmas sebességgel törnek át a várkapun, és pár perc múlva már jön is a jelentés: „Felértek, jöhet a következő csapat.”

Természetesen a várakozók izgalmi állapotát oldjuk kis játékokkal.

Próbarajtokat csinálunk, amin jókat derülnek a gyerekek. „Figyelem, az 5-6. osztályosok következnek!” Hát, ők még jobban fel vannak spanolva. Alig lehet őket féken tartani.

A legkisebbek is nagyon izgulnak. Közben a kabát, a pulóver is lekerül róluk, mert az idő egyre barátságosabb. Mondom nekik, hogy útközben feliratokkal találkozhattok, amelyek erőt adnak a futáshoz. Valóban készültek feliratok, amelyeket még előző nap készítettünk. Közben eszembe jut egy érdekes dolog. Mi lenne, ha a polgármester úr indítaná a futamot, telefonon keresztül? Tegyünk egy próbát! Kicseng! „Szia, polgármester úr. Itt állnak a gyerekek, és a te rajt szavadra várnak. Mehet?” Kihangosítom a telefont.

„Három, kettő, egy… Start!”

Most már mindenki a várnyeregben van. Folytatódhat a program. Eredményhirdetés következik. Nem akármilyen ez, kérem szépen! Dobogó, mint az olimpián. Háttérben a siroki zászló meg egy rakás csillogó érem. Külön korcsoportonként olvasom a helyezetteket.

A nap erősen tűz, nyoma sincs a reggeli fagynak. A bátrabbak kötélhúzásban erőlködnek, lehetnek úgy húszan – harmincan. Kicsit csúszkálnak a nedves füvön, de nem számít. Van, aki pingponggal múlatja az időt, pedig a lenge szél ide-oda viszi a labdát. A gyöngyfűzés mindig sláger, főleg, ha csillogó – villogó gyöngyökből karkötőt lehet fűzni. Van, aki anyukájának is csinál egyet. Robi betyár nem nyugszik. Látványos bemutatója nagy sikert arat. Eszembe jut valamelyik Bujtor film, amelyben Bánhidi Laci bácsi hasonló módon pattogtatja az ostorát a német turistáknak.

„Tessék mondani, milyen játék a törölköző-foci?”

Egyszerű! A labdát csak a törölközők mozgatásával lehet játékban tartani, de kell hozzá két-két ember. A még bátrabbak a népi játékokkal ismerkednek.

A gólyalábazáshoz nem akármilyen egyensúlyozás kell ám! Még a fellépés is nehézséget okoz. Aki megszomjazott, ihat teát. Aki éhes, ehet zsíros kenyeret lilahagymával. Aki jól kitölti a Sirok-kvízt, az kap egy Sportszeletet.

A távolban harangszó hallatszik. Dél van. Lassan összepakolunk, és fáradtan gurulunk le a várnyeregből. Fáradt, de elégedett gyerekek osztják meg élményeiket egymásnak, nekünk. A nap elérte célját! Ráadásul az időjárásra sem lehet panaszunk. A második alkalommal rendezett Siroki Várfelfutó Verseny eredményesen zárult.

Köszönöm segítőim aktív munkáját: a TIK csapatának – Juditnak, Gabinak, Beának, Borics Gyusziéknak a felszerelések mozgatását. És természetesen a pedagógus kollégáimnak is.

Gratulálok a győzteseknek (érmeseknek), de szerintem ma itt mindenki győztesként ment haza!

Gál Zoltán

JUNIOR FESZTIVÁL SIROKBAN

1. FELVONÁS: A LEGKISEBBEK

A siroki sportcsarnok gyerekzsivajtól lett hangos, a harmadik alkalommal megrendezett Diákolimpia Junior Fesztiválon. Október 2-án öt iskola első és másodikos gyerekei neveztek erre a nem mindennapi fesztiválra. Igen, ez egy fesztivál! És nem verseny, még ha diákolimpia is.

Tervszerűen berendezett akadálypályák és előre felkészített segítők várták a siroki, a pétervásárai, a tarnaleleszi, a recski és a parádi alsósokat. Gyors eligazítás, pályák beosztása, és kezdődhet a fesztivál.

A parádiak az akadálypályán kezdenek. Villámgyorsan felfutnak a ferde padon a svédszekrény tetejére, majd leugrás után átbújnak a szivacs-alagúton. Na, most jön a neheze! Visszafelé futva a sorban állított bójákat az egyik tanuló feldöntögeti, a mögötte haladó visszaállítja és így tovább. Hihetetlen szorgalommal dolgoznak a gyerekek. Gratulálok!

Vállöveket erősítő gyakorlat várja a tarnaleleszi gyerekeket a kettes pályán. A bordásfalon oldal irányban haladva a kihelyezett szalagokat kell megérinteni, majd a szivacs folyosóban kúszás és mászás teszi próbára a gyerekeket. „Számoltátok hányszor teljesítettétek a feladatot?" – kérdem őket. „Úgy százszor!" – vágja rá egy agyonizzadt fiúcska. Akkor gratulálok!

Gátakadály koordinációs létrával és tornakarikákkal kombinálva. Futásból is, ugrásból is jeles, amit a sirokiak művelnek a hármas pályán. Hihetetlen kecsességgel veszik az akadályokat, a köröket nem is számolva. A karikákat biztonsági okokból leragasztottam, nehogy valaki elessen rajta, de ezek a gyerekek olyan középpontosan ugrottak, futottak a karikákba, mintha a céllövöldében edzettek volna. Gratulálok!

A recskiek az ugrálókötél pályán kezdenek. Sehogyan sem akar összejönni az a kéz-láb koordináció! A fene egye meg! No, még egyszer! Ne add fel! Már megvan a tizedik! Hajtják tiszta erőből, csak úgy porzik a műanyag padló. Otthon folytassátok! Ügyesek voltatok, gratulálok!

Az ötös pályán csak úgy püfölik a lufikat. A fej fölé és minél magasabbra! Úgy üssétek, hogy a péterkei nagymama is meglássa! Most próbáljátok meg két kézzel ütni a lufit! Lehet alulról is. Ha kipukkad, van másik! A legügyesebb röpisnek megmutatom, hogyan kell megborotválni a lufit. „Tényleg?" Elhiszik. A zene elhallgat, de ők még mindig beretválják a lufikat. Gratulálok!

Szünet! Pihenés! Egy kis frissítés következik

Izgalmas játék a szalagfogó, vagy ahogy másképpen nevezik, farokfogó. Gyorsasági játék, és nagy koncentrációt igényel. Figyelni a

saját szalagomra, közben óvatosan becserkészni az „áldozatot”. Szerencsére baleset nincs, senki nem fejeli le a másikat. Izgalmas feladat volt ez a hatos pálya. „Én kilenc szalagot gyűjtöttem!” – mondja egy recski kislány. A következő játékban gyűjtsd össze mindet! Gratulálok!

A hetes pályán észreveszek egy fiút, aki hihetetlen sebességgel továbbítja a labdát a társának. Párja nem bírja a tempót, ezért felváltom egy pár másodperc erejéig. „Másodikos létedre nagyon jól kezeled a labdát!” Ha, így folytatod, akkor a pólódon levő felirat városába szerződtetnek. (Los Angeles volt a felirat.) Egy kicsit lassíts, hogy a barátod is bemelegedjen!

Gratulálok!

Már csak egy helyszín maradt hátra. Az interjúkból kiderült, hogy a legnépszerűbb pálya: a várfoglaló – bombázó-zoknicsata. A hatalmas dobozokból épített „kőfal” jól bírja az első támadást. A csapat erőt gyűjtve újabb támadásra szánja rá magát. „Tűz!” Lassan megbillen az egész tákolmány, és kártyavárként szakadnak le a „kődarabok”. „Hurrá! Nyertünk!” Még egy ostrom? Igeeeen!!! Mint az egri vitézek, úgy harcoltatok! Gratulálok!

Tényleg vége van?

Fáradtan, kipirult arccal huppannak le a gyerekek a pálya közepére. „Kinek tetszett az egyes pálya?” Mindenki felteszi a kezét. „És a kettes?” Még több kéz a levegőben. Szóval minden pálya tetszett! „Igen!” – vágják rá egyszerre.

Ez volt az első felvonás!

2. FELVONÁS

„Diáksportfesztivál Sirokban: Béla és a gombgyár esete”

(A HEOL-on megjelent cikk címe)

Október 8-án újra megtöltöttük a sportcsarnokot. Most a harmadikos – negyedikes korosztály izzasztotta magát a Junior Fesztiválon. A gyerekektől megtudtam, hogy nagy izgalommal készültek erre a fesztiválra, mert a tavalyi rendezvényen nagyon jól érezték magukat. Akkor vágjunk bele!

Már a bemelegítés is kiválóan sikerült, hisz a „Helló, Béla vagyok, egy gombgyárban dolgozom!” közösségi játék nagyon tetszett a gyerekeknek.

A nyolc állomásra tervezett pályák nagy kihívást jelentettek a tanulóknak. Belekóstolhattak a labdajátékok világába, kipróbálhatták magukat különböző akadálypályákon. Már az első akadálypálya feladta a leckét az állóképesség terén: futás, ugrás, gurulóátfordulás, csúszás. És ez 5 percig!

Tudják, hogy milyen játék a floorball? Olyan, mint a jégkorong, csak labdával játsszák. Persze jég és korcsolya nélkül. Jó kacskaringós pályát készítettem, hogy ráérezzenek a fogásmódokra és a technikára.

A lufis akadály ennél a korosztálynál is népszerű volt, de a technikai kivitelezés alapvetően más.

A röplabda játék előkészítő mozdulatai: az alkar vagy a kosárérintés lufival nagyon jól elsajátítható. Természetesen nem lehet csak úgy simogatni a „léglabdákat", hanem keményen csapjuk a Hold irányába. Jókat szórakozunk, meg azért tanulunk is.

Páros adogatás következik. A labdapassz a könyökünkön jön ki. De mindig lehet tanulni. Most, próbáljuk meg időre passzolni a minikosárlabdákat! Ugye, nem is olyan könnyű! „Na, mennyi, az anynyi?" Fél perc alatt harminc-negyven átadás nem olyan rossz teljesítmény. Gyakorlás kérdése, és egy perc alatt meglesz a száz átadás!

Kötelező pihenő! Ivószünet

Kellő pihenés után, folytassuk a fesztivált! Hallottak már az alkartenisz játékról? A röplabda játék alsó egyenes nyitásának előkészítő mozdulata játékos formában. Enynyi! Hát, nem könnyű összehangolni a két kéz ritmusát. Nagyon tetszik a gyerekeknek, főleg úgy, hogy a labdákat karikákba kell beleütni.

Zoknicsata! Már a látvány önmagáért beszél. Hatalmas doboz-vár keres kihívókat. „Tüzelésre felkészülni!-Tűz!" A nagyobbak erőteljesebben rohamozzák meg a várat, sok munkát adva a segítő, újraépítő brigádnak. Kár, hogy csak rövid ideig tart az ostrom!

Az utolsó élmény-akadálypálya: az óriás darts. A hatalmas, felfújható, öt méteres sporteszköz látványa elkápráztatja a dobni és rúgni vágyókat. Cél a közepe. Lehet számolni is, hogy ki mennyi találattal lett gazdagabb. Vége a zenének, vége a fesztiválnak.

Sorakozó, emléklapok kiosztása, értékelés

Bíró Csaba MDSZ elnökségi tag az alábbiakat fogalmazta meg: „Úgy gondoljuk, hogy a mi feladatunk az utánpótlás nevelése és az egészséges életmódra nevelés is, annak a szemléletnek a kialakítása, hogy a gyerekek aktív életmódot éljenek."

Dr. Varga Péter az MDSZ Északmagyarországi Regionális Irodájának menedzsere a következőket hangsúlyozta: „ A Diáksportfesztivál több lényegi elemmel bír. Egyrészt, hogy minél több tanulót a rendszeres mozgás felé irányítsunk, másrészt, hogy a pedagógusokkal is megismertessük a módszert, amelyben a gyerekek nagyon jól érzik magukat."

De a mai nap arról is szólt, hogy a gyerekek jót mozogtak, kikapcsolódtak, megismerkedhettek új sportágakkal, megismerhették egymást.

Rendezvényeinket az alábbi személyek tisztelték meg jelenlétükkel:

Dr. Varga Péter MDSZ Észak-magyarországi Regionális Irodájának menedzsere,

Bódi Máté MDSZ Észak-magyarországi Regionális Irodájának munkatársa,

Bíró Csaba MDSZ elnökségi tag, Kátai Zsolt Heves vármegyei Diák és Szabadidősport Egyesület elnöke, Tóth Balázs Heves vármegyei Diák és Szabadidősport Egyesület titkára, Kádas Imre Füzesabony DSB elnöke, Tuza Gábor Sirok község polgármestere, Nagyné Kotroczó Mária OKÁI igazgatója, Gálné Eged Adrien OKÁI igazgató helyettese.

A Magyar Diáksport Szövetség sportszerekkel ajándékozott meg bennünket, mint szervező iskolát. Köszönjük!

Köszönöm mindenki aktivitását. Köszönöm kollégáim nagyon pozitív hozzáállását. Köszönöm nyolcadikos segítőim önkéntes munkáját. És mindenkinek, aki hozzájárult e nap sikeres lebonyolításához.

Egészségünkre! Egészségetekre!

Gál Zoltán testnevelő,
Eger 1. DSB elnök

ÁLLATVÉDELMI TÉMAHÉT

AZ ORSZÁGH KRISTÓF ÁLTALÁNOS ISKOLÁBAN

Az idei tanévben 2025. szeptember 29. – október 13. között került megrendezésre iskolánkban az „Állatvédelmi témahét", amelyre gazdag programkínálattal, változatos helyszínekkel és meghívott előadókkal készültünk.

Célunk az **állatok iránti felelősség és tisztelet** hangsúlyozása, a felelős állattartás népszerűsítése, az **állatvédelem fontosságára való figyelemfelhívás**, a gyermekkori állatbántalmazás megelőzése, és az örömteli gondoskodás bemutatása.

Jöjjenek a részletek!

Erdészeti Nyílt Nap

Szeptemberben a 2-3. összevont osztály Prokajné Szirmák Krisztina és Forgó Lászlóné tanítónők kíséretével **Erdészeti Nyílt Nap**on vett részt Egerben, az Érsekkertben, ahol erdészeti gépekkel, az erdő állataival és növényeivel ismerkedhettek meg. Rengeteg élménnyel gazdagodtak a gyerekek! A látottakról szép rajzok is készültek. Sőt, az itt kapott, ám összeszerelésre váró madáretetők is gyorsan elkészültek szülői segítséggel. Ma már az iskola udvarán kaptak helyet, hogy a hazánkban maradt

kis madarak elviseljék a nehezebb körülményeket, és a hidegben is találjanak elegendő táplálékot.

Állatbarát Olvasó Kihívás

Az irodalmat is segítségül hívtuk az állatok iránti felelősség és tisztelet bemutatására. Szeptember 22-én délelőtt a községi könyvtárban Fekete István állattörténetekről szóló regényeinek, elbeszéléseinek ismertetésére került sor. Az 5–6. osztályos gyerekek egy nagyon figyelemfelkeltő, tartalmas előadáson vettek részt, amit ezúton is köszönünk Rajnavölgyi Vilmos tanár úrnak. A foglalkozás végére remek állatos rajzok születtek.

A totó legügyesebb kitöltői pedig csoki jutalomban részesültek. Reméljük, a nebulók kedvet kaptak az olvasáshoz is.

Mátrai Erdészeti Nyílt Nap

Iskolánk tanulói szeptember 25-én, csütörtökön egy nagyon színvonalas rendezvényen vettek részt Mátrafüreden Ichbaisheh-Gál Krisztina és Viktor Tünde tanárnők kíséretében.

A **XIV. Mátrai Erdészeti Nyílt Nap** a Mátra Erdészeti, Mezőgazdasági és Vadgazdálkodási Szakképzőiskola épületében és parkjában került megrendezésre. A gyerekek olyan interaktív tanösvényen haladtak végig, amely során betekintést nyerhettek a természet, a növények, állatok és az erdészek munkájába. Tartalmas, élményekben gazdag, hasznos napot tudhattunk magunk mögött.

„Öt állati szabadság” Előadás a felelős állattartásról

Szeptember 29-én hétfőn az „Öt állati szabadságról” tartott előadást Gálné Molnár Melinda r. alezredes, a **Heves Vármegyei Rendőr-főkapitányság** főelőadója. A gyerekek olyan online játék segítségével válhattak állatmentőkké, amely egy képregény eseményein keresztül ismertette meg az öt állati szabadságot. De melyek is ezek? Egy kis emlékeztető…

1. Szabadság az éhségtől és szomjúságtól: Ez azt jelenti, hogy az állatoknak friss vízhez és táplálékhoz kell jutniuk a jó egészség megőrzéséhez.

2. Szabadság a kényelem hiányától: Az állatoknak megfelelő menedékhelyekkel és pihenőhelyekkel kell rendelkezniük, hogy kényelmesen érezzék magukat.

3. Szabadság a fájdalomtól, sérüléstől és betegségtől: Ennek értelmében az állatoknak megelőző vagy gyors állatorvosi ellátásban kell részesülniük, ha megbetegszenek vagy megsérülnek.

4. Szabadság a normális viselkedés megnyilvánulásától: Az állatoknak elegendő területtel kell rendelkezniük, hogy megfordulhassanak, felkeljenek és rendbe hozhassák magukat, továbbá hogy más társas viselkedési formákat is gyakorolhassanak.

5. Szabadság a félelemtől: Az állatoknak olyan körülmények között kell élniük, amelyek elkerülik a mentális szenvedést, például el kell kerülni a fenyegető vagy a félelmet keltő környezetet.

„Menteni minden áron, mert az életnél nincs értékesebb kincs!” *Kutyákkal az Életért Alapítvány – Jászberény.* Erről a hitvallásról beszélt nekünk szeptember 30-án Szabó Gábor, a **jászberényi „Mentőkutyás Szolgálat”** elnöke. Lebilincselő történeteket osztott meg velünk pl. a törökországi földrengésen való bevetésükről. De ott voltak a Pilisben is az elmúlt hetekben eltűnt fiatal túrázó keresésénél.

Elmagyarázta, hogy hogyan tudja a mentőkutya segíteni az ember munkáját. Sőt! Be is mutatta Tóni kutyával, Dánffy Brigitta, Mészáros Ágnes közreműködésével. Gyermeknek és felnőttnek egyaránt fantasztikus előadásban és bemutatóban lehetett része.

Állatbarát Olvasó Kihívás

A gyerekek a mesék által tanulják meg, hogy a nehézségekkel való megküzdés erőssé tehet, és hogy a kudarcokból is lehet tanulni.

(Folytatás a következő oldalon.)

Október 1-én a községi könyvtár adott helyet iskolánk legfiatalabb tanulóinak, hogy a felsősök példáját követve ők is „állatos „történetekkel, mesékkel ismerkedjenek, majd később önállóan is olvassanak. Köszönet illeti Vahalcsikné Varga Edit tanárnőt, hogy elfogadta meghívásunkat, és az 1–2. osztályos gyerekekkel egy kedves „sünis" mesét ismertetett meg. A foglalkozás után a gyerekek rajzlapjain keltek életre a mese szereplői.

Ismerd meg a vadászokat!

Az **Országos Magyar Vadászkamara Heves Vármegyei Területi Szervezete** immár második alkalommal szervezett előadássorozatot iskolánkban „Ismerd meg a vadászokat!" címmel. A program célja az volt, hogy a fiatalok pontos képet kapjanak hazánk vadgazdálkodásról és a vadászok munkájáról.

Ezen kívül ismereteket szerezhettek hazai vadfajainkról, testfelépítésükről és életmódjukról. A bemutatók szemléltető eszközök segítségével zajlottak. Fotók, trófeák, preparátumok, csalsípok, távcsövek, interaktív eszközök hatástalanított lőfegyverek segítették az előadások lebonyolítását.

A vadász elengedhetetlen társa és támogatója a vadászkutya, így a program keretein belül egy vadásztárs, betanított és megbízható kutya érkezett hozzánk.

Új ismeretben bővelkedő, tartalmas, élményekben gazdag délelőttöt köszönhetünk az alábbi előadóknak: Kis Gábor, Csirke László, Ficzere Mónika. A napunkat pedig Sára kutya aranyozta be.

Állatok világnapja – Titkos projekt

Október negyedike, az állatok világnapja alkalmából egy országosan meghirdetett, titkos projektben vettünk részt. Mitől volt titkos? Minden előzetes szervezés

nélkül kellett valamilyen állathoz köthető élőképet alkotnunk, majd az alábbi szöveggel együtt megosztani a Facebook oldalunkon.

„Hiszünk az állatvédelem-pedagógiában! A jövő állatbarátai a mai osztálytermekben nőnek fel. Az állatvédelem-pedagógia a gyermekek számára a természettel és az állatokkal való kapcsolat mélyítését jelenti. Általuk megtanulhatjuk a fenntartható és empatikus életmód alapjait, melyekre a jövőnk épülhet."

Mi a nagyszünetben, az összes udvaron fellelhető gyermekkel együtt egy tappancs-ot formáztunk meg, ami nagyon jól sikerült.

„Te Adományozz! Gyűjtsd a kilogrammokat az állatokért!"

Az Állatvédelmi témahéthez kapcsolódóan adománygyűjtést szerveztünk a bükkábrányi **Süti Állatotthon** javára, ahol örökbefogadásra váró cicákat gondoznak. Iskolánk tanulói, dolgozói és a szülők segítségével több, mint 20 kg tápot, állateledelt sikerült összegyűjtenünk.

November 25-én iskolánk 5 tanulója: Berki Anna, Bada Kristóf, Koncsik Kamilla, Sály Hanna, Molnár Villő és 3 pedagógusa, Viktor Tünde, Gálné Eged Adrien és Gál Zoltán elszállították a csomagot Bükkábrányba. Az otthon vezetője, Liktor Péterné nagy örömmel fogadta a küldöttséget. Megnézhettük a befogadott cicákat, valamint az otthon névadóját, Süti kutyát is. A gyerekek minden cicát ölbe vettek, simogattak, amit a kis állatok, dorombolással háláltak meg. Az otthon vezetőjétől megtudtuk, hogy jelenleg 25 cica várja szerető gazdáját. Amíg az otthonban laknak, rendszeresen viszik őket állatorvoshoz. Az álmuk egy cicaház építése, amihez várják az adományokat.

A közös fotózások után nehezen búcsúztunk el a cicáktól. Örültünk, hogy az adományok jó helyre kerültek.

Köszönjük Tuza Gábor polgármester úrnak, hogy rendelkezésünkre bocsátotta az önkormányzat kisbuszát.

Rajzkiállítás

A témahét során a gyerekek állatos rajzaiból kiállítást rendeztünk, amely iskolánk folyosóján került bemutatásra.

Utószó

Magyarországon ebben a tanévben a 360 ezer gyermek vett részt az állatvédelmi oktatási programban, melynek mi is részesei voltunk, immár második alkalommal. A pedagógusok elkötelezettsége, a szülők és az önkormányzat támogatása nélkül mindez nem jöhetett volna létre. Ezúton is Mindenkinek köszönjük, aki segített célunk elérésében, ami nem más, mint hogy elnyerjük jövő tanévre az Állatbarát Iskola címet. *Viktor Tünde*

PÁLYAORIENTÁCIÓS NAP

AZ ORSZÁGH KRISTÓF ÁLTALÁNOS ISKOLÁBAN

November 12-én az Országh Kristóf Általános Iskola hagyományaihoz híven „Pályaorientációs napot” tartott, melynek célja az volt, hogy a gyerekek betekintést nyerjenek a szakmák világába, felkeltsük érdeklődésüket, alakuljon önismeretük.

A reggeli ráhangolódó foglalkozásokat, beszélgetéseket követően minden csoport más-más helyszínre indult. Jártunk Sirokban, Recsken, Bükkszéken, Egerben és Visontán.

Most pedig következzenek az osztályok rövid beszámolói, amelyekből jól kitűnik, hogy a gyerekek milyen tartalmas és hasznos ismeretekre tettek szert.

A 2–3. osztályos tanulók a pályaorientációs nap alkalmából Bükkszékre látogattak a Salvus gyógyvíz palackozó üzemébe és a gyógyfürdőbe. Megnézhették, hogy az 583 m mélyről feltörő gyógyvíz hogyan kerül a palackokba. Majd a gyógyfürdőben figyelhették meg, hogy a medencetéri munkálatok mellett kik dolgoznak még a vendéglátó egységben, a konyhán és a jegypénztárban. Sok-sok érdekességet figyelhettek meg. Köszönjük a lehetőséget!

Az 1–4. osztály reggel nyolc órától egy csoportos vetélkedővel indította a napot, majd a Hunor étteremben vendégeskedtek. Ezután szétváltak útjaik. A kisebbek a Mekk Elek mesesorozat néhány vicces epizódjával és színezéses feladattal töltötték a hátralévő időt. A negyedikesek pedig autóbusszal átutaztak Recskre a Tarna pizzériába. Ők itt folytatták az ismerkedést a szakmákkal. Kicsi és nagy egyaránt jól érezte magát. Változatos, élményekkel teli napot tudhattak maguk mögött.

Az 5. és 6. osztály a pályaorientációs napon Recsken volt. Először a recski Fantázia pékségben csodálták meg a péksütemények készítésének rejtelmeit. A látogatás után még finom kóstolót is kaptak. Majd a Revor Kft. következett, ahol gyönyörű ágyakat, matracokat láttak. Azt is megtudták, hogy hogyan készülnek. Megismerkedtek a munkafolyamatokkal. Ki is próbálhatták az ágyakat. Fáradtan, de boldogan tértek haza.

A 7. osztály a visontai Mátra Erőműben tett látogatást a pályaorientációs napon. A csapat megismerte, hogyan lesz a lignitből áram, hogyan hűtik az ehhez szükséges vízmennyiséget, és hogy hogyan keletkezik ebből gipsz?! Az erőmű területét kisvonattal és szakszerű vezetéssel járták be. A kirándulás nagyon hasznos és izgalmas volt.

Köszönet Viktor Tünde tanárnőnek a szervezésért, és Szamkó Gábornak a biztonságos utazás biztosításáért!

(Folytatás a következő oldalon.)

2025. november 12-én a továbbtanulás előtt álló 8. osztályos tanulók a ZF Hungária Zrt. egri gyáregységében tettek látogatást. Megtekinthették, hogyan is készül a gépjárművekhez szükséges sebváltómű. A fogaskerekek precíz megmunkálása és összerakása komoly szakértelmet követel, tehát tanulni és képezni kell a dolgozókat. A gyerekeknek nagyon tetszett a gyárlátogatás, többen is jelezték, hogy szívesen lennének a cég dolgozói.

Köszönet Zachar Zoltán tanár úrnak szervező munkájáért.

Köszönjük Tuza Gábor és Juhász Pál polgármester uraknak, hogy rendelkezésünkre bocsátották az önkormányzatok kisbuszait, és köszönet a kollégáknak a nap sikeres lebonyolításáért! ***Viktor Tünde***

PÁLYAORIENTÁCIÓS NAP

AZ 1–4. OSZTÁLYBAN

Iskolánk minden tanulója izgatottan várta ezt a napot. Az osztályfőnökök már korábban elkezdték tervezni és szervezni a programokat. Egyeztettek üzletekkel, gyárakkal, vendéglátó egységekkel, hogy ez a nap minden tanulónak, pedagógusnak érdekesen és hasznosan teljen.

Az első és a negyedik osztály reggel nyolc órától egy csoportos vetélkedővel indította a napot. Dóra néni összeállított néhány találós kérdést különböző foglalkozásokról. Majd folytatódott színes borítékok keresésével, és a benne található puzzle kirakóval. A gyerekek ügyesen oldották meg a feladatokat, és a nyertes csapat jutalmul cukorkát kapott.

Gyorsan eltelt az első óra, és már indulhattunk is a HUNOR étterembe vendégeskedni. Így azok a tanulók is beülhettek egy étterembe, akik még sohasem voltak ilyen helyen. Kedvesen fogadott minket az üzlet vezetője, Rózsika néni, aki meleg teával és csokis nápolyival látott vendégül. Közel egy órát töltöttünk itt, és ismerkedhettünk az éttermi munkával, szokásokkal, személyzettel.

Elköszönés után visszaindultunk a tanterembe, ahol foglalkozásokról szóló rövidfilmet néztünk meg.

A kisebbek a Mekk Elek mesesorozat néhány vicces epizódjával és színezéses feladattal töltötték a hátralévő időt. A negyedikesek pedig autóbusszal átutaztak Recskre a Tarna pizzériába. Ők itt folytatták az ismerkedést a szakmákkal.

A tulajdonos édesanyja és testvére fogadott minket. Rövid tájékoztatás, beszélgetés után munkára is fogtak bennünket. Ez által a gyakorlatban is megismerhettük a pizzakészítés fortélyait.

Dobozhajtogatással kezdtük, majd mindenki elkészíthette a kedvenc pizzáját. A végén a lányok megterítettek, és felszolgálták a finomságot. Mindenki degeszre tömte magát. Hamar eltelt az idő, és hazaindulás előtt még egy kis játszótéri játékra is volt lehetőség.

Ez a nap sok érdekességet tartogatott számunkra. Kicsi és nagy egyaránt jól érezte magát. Változatos, élményekkel teli napot tudhatunk magunk mögött.

Köszönjük a HUNOR étterem és a TARNA pizzéria dolgozóinak, hogy vendégül láttak minket. Dóra néninek és Éva néninek pedig a szervezést.

Huszár Éva Julianna

ŐSZ A KÖLYÖKVÁR ÓVODÁBAN

Óvodánkban a szeptemberi időszaktól kezdve színes és változatos programokkal gazdagítottuk a mindennapokat. A nevelési év elején a kisebbek beszoktatását segítettük szeretetteljes, biztonságot nyújtó környezettel és játékos tevékenységekkel.

Tematikus heteink során több érdekes, évszakhoz és hagyományokhoz illő témát is feldolgoztunk. Foglalkoztunk az őszi időjárás változásaival és az ehhez kapcsolódó öltözködéssel, valamint az őszi terményekkel való ismerkedéssel és tapasztalatszerzéssel.

Az állatok világnapja alkalmából kutyabemutatót szerveztünk.

Megvalósítottuk az egészséghetet, amelyben a gyermekek játékos formában tanulhattak a helyes életmódról.

Őszi programjaink közül nagy népszerűségnek örvendtek a „Tök jó napok”, illetve a Márton nap, mely során élményekben gazdag, közösségépítő tevékenységeket kínáltunk a gyerekeknek.

Nagy hangsúlyt fektetünk az iskolába készülő gyermekek tevékenységekbe ágyazott játékos tanulására, ami segítséget nyújthat az óvoda-iskola átmenet gördülékenységében. Őszi-téli dekorációnk eszközeit bővítettük a szülői munkaközösség segítségével, akikkel szoros együttműködésben állunk.

Hamarosan megérkezik hozzánk a Mikulás, aki ajándékcsomaggal s pár új játékkal lepi meg a gyerekeket. Ezután pedig meghitt hangulatban készülünk a karácsonyi időszakra.

Gyenes-Pető Ágnes

Márton nap a bölcsődében

Miért is tartunk lámpás felvonulást Márton napján?

A bölcsődében próbáljuk úgy szervezni gyermekeink tevékenységét, hogy kellemes várakozással éljék meg a közelgő ünnepeket. Itt kezdenek megismerkedni a gyerekek az ünnep lényegével, a hozzá kapcsolódó szokásokkal, hagyományokkal.

Márton napja november 11. Az őszi időszak egyik legszívmelengetőbb ünnepe, ha megismerjük a történetét. Ilyenkor a gyerekek lámpásokkal vonulnak fel, hogy fényt vigyenek a sötétségbe-ezzel is emlékezve Szent Márton jóságára és önzetlenségére. Több hagyomány is kötődik az ünnephez: ha Márton napján libát eszünk, bőség és szerencse kíséri az évet. De az ünnep igazi üzenete mégis a jószívűség és az egymás iránti figyelmesség. A jó cselekedeteket szimbolizáló fényt hivatottak hirdetni.

A bölcsődében 3. éve a szülőkkel együtt Márton napi délutánt, felvonulást tartunk, együtt készítjük el a lámpásokat, és közösen fogyasztjuk el az ünnepi uzsonnát.

(Folytatás a következő oldalon.)

A bölcsőde udvarát ilyenkor már vastagon borítják a sárgásbarna falevelek, a madáretetők készen állnak a hideg időre, feltöltve eleséggel a kismadarak örömére.

A hideg szél csípi a gyerekek arcát, de bent az öltözőben jó meleg van, a csoportszobában pedig már sorakoznak a színes őszi díszek és világító lámpások.

Készülődés közben a sok ügyes kéz izgatottan ragasztotta a lámpásokra a fehér tollakat, szárnyaknak és a csillogó libacsőröket. Büszkén mutatják az elkészült műveket egymásnak, amit otthon is szívesen használnak a lakás díszeként. Így készülődünk mi, mert ezen a napon fényt viszünk a sötétségbe.

A közös játék, mulatság – szinte vásári forgatag – közben, a sütemények és a frissen sült sütőtök illata mellett a gyerekek kellemesen elfáradtak.

A hazafelé vezető úton a gyerekek világító lámpásokkal a kezünkben indultak. Minden kis mécses fénye táncolt a kezünkben, melegséget vitt az utcán a házak között. Elvitték magukkal a jóságot, szeretetet, világítottak a sötét utcákon, hogy senki ne maradjon sötétben. A sok kicsi lámpás bevilágította az utcát, mint apró csillagok az eget.

Igazán kellemes, mesebeli hangulatú délutánt töltöttünk együtt az őszi alkonyati órákban.

Bobák Henrietta

MENTOVICS ÉVA

Márton napi lámpás

Megtelt kamra, pince, padlás
vígan várjuk a telet,
Márton napján jót mulattunk,
ettünk libát eleget.

Gyújtsunk lángot, kicsi lámpást,
esteledik odakint,
égboltunkról a sok csillag
lámpáinkra lekacsint.

„NEMET MONDOK, MERT FONTOS VAGYOK”

A Heves Vármegyei Rendőrkapitányság **„Nemet mondok, mert fontos vagyok”** címmel írt ki a megye általános és középiskolái részére videópályázatot, melynek témája a drogprevenció volt.

Mivel igen aktuális kérdésről van szó, egy percig sem volt kérdés, hogy az Országh Kristóf Általános Iskola benevez-e vagy sem. A beadás határideje vészesen közelgett, és közben őszi szünet is volt. Így hát gyorsan kellett cselekedni.

Gál Zoltán tanár úrral és a 8. osztályos tanulókkal összeültünk ötletelni. A következő nap már fel is vettünk két videót, két csapattal. A hétvégén elkészültünk a vágással és minden utómunkálattal. Majd benyújtottuk a két videópályázatot.

Az egyik csapat tagjai voltak: Tóth Viktor, Szajkó Rikárdó és Czeróczki Szabolcs, a másik csapatot Bada Glória Bianka, Balázs Kálmán Efraim, és Puporka Zoé képviselte. Felkészítő tanárok: Gál Zoltán és Viktor Tünde.

Pár héttel később jött egy telefonhívás, amely közölte a jó hírt, 4. helyezést ért el a második csapat videója. Volt nagy öröm, hiszen 24 pályamű érkezett be, és az általános, valamint a középiskolák együtt versenyeztek. Büszkék vagyunk erre a szép eredményre.

A drogprevenciós videós verseny. 4. helyezéséért járó díjat és oklevelet november 27-én vettük át.

Viktor Tünde

KIS HAZÁNK NAGY CSODÁI

– A KÉKTÚRA ÚTJÁN

Hét évvel ezelőtt fogtam a hátizsákomat, a Nordic Walking botjaimat és bakancsot húzva útnak indultam, hogy Rockenbauer Pál lába nyomán indulva a kék jelzést követve körbe túrázzam az országot.

Sejteni sejtettem, de akkor még nem tudtam igazán, mennyi fantasztikus élményben lesz részem és milyen sok kedves emberrel hoz össze a sors!

Nem beszélve a látványról, amiben az utamon végig részem volt!

Mert sokan nem is tudják, hogy kis hazánk milyen gyönyörű ország!

Molnár Csilla, kéktúrázó

MERTH BERNADETTE

Vándorbotot mindenki kezébe

Költőink a tollat és tintát nem kímélve
verseltek, szépséges tájainkat dicsérve.
Kinek az Alföld aranykalászos táblái,
másnak, a csúcsokon pihenő felhők fátylai.

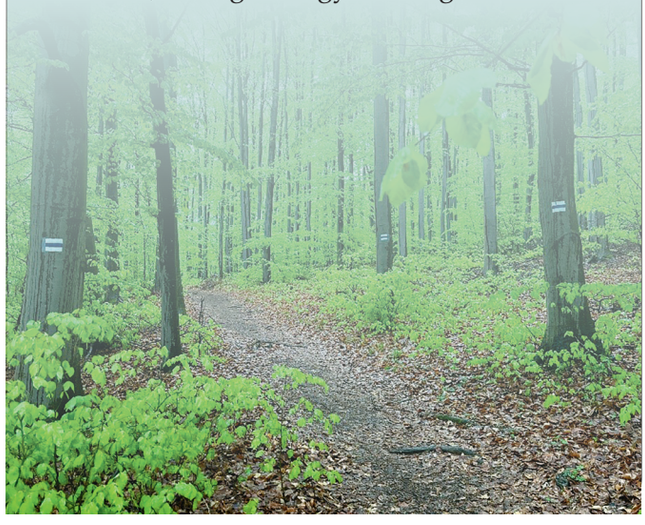
Szép hazám tájait kutatva, útra kelek,
a Kárpátok szívének közepét keresem.
Magas hegyeken és szelíd völgyeken át,
követem a kanyargó Dunát és a Tiszát.

Tavasztól őszig, és még azokon is túl,
vándorlok, ahol a kurta farkú malac túr.
Megtalálni a szépet virágban és fában,
megyek csak megyek, amíg visz a fáradt lábam.

Követem az utat, hol összeér föld és ég,
a sok gyönyörűségből nem elég! Még és még!
Szerencsés vagyok, hogy szép helyeken mehetek,
miközben érzem, hogy átölel a szeretet.

Hallom a fákat suttogni és mégsem értem,
a madarak is üzennek míg utamon kísérnek.
Bárcsak meghallanám, hogy miről is beszélnek
hiszen az embereknél bölcsebb a természet!

Így van ezzel más is, aki természetbarát,
csodára vágyik, hát kék túrába belevág.
Mert mi így szeretünk, Te szépséges hazám!
Élni tanító, fenséges Magyarország.

Karácsonyi sütőde

Hozzávalók a tésztához:
40 dkg liszt, fél tasak sütőpor, 3 kávéskanál szódabikarbóna, 20 dkg porcukor, 3 evőkanál holland kakaópor, 20 dkg margarin, 2 evőkanál méz, 2 tojás. **A krémhez:** 2 csomag vaníliás pudingpor, 2 tasak vaníliás cukor, 5 dl tej, 3 evőkanál darált dió, + a tetejét megszórni ízlés szerinti mennyiséggel, 1-2 evőkanál rum vagy rumaroma, 20 dkg porcukor, 25 dkg margarin.

Elkészítés: A tészta hozzávalóit összegyúrjuk, és négy lapba nyújtjuk. Tepsi hátán egyenként kisütjük 180°C-on. Hűlni hagyjuk. A krémhez a pudingot megfőzzük, kihűtjük, hozzáadjuk a diót és a rumot. A porcukrot és a margarint habosra kavarjuk, majd hozzáadjuk apránként a pudingos keveréket. A lapokat megkenjük a krémmel, felülre is krém kerüljön, megszórjuk darált dióval. Legalább egy éjszakát pihennie kell, hogy a lapok megpuhuljanak!

Jó étvágyat kíván hozzá: Forgó Lászlóné

VICCES KARACSONYI PILLANATOK

Két szőke nő beszélget.
– Képzeld idén a karácsony pont péntekre esik!
– De remélem nem 13-ára.

– Tessék, itt van a fizetésemelésről szóló írás. Remélem, meg van vele elégedve – mondja a főnök.
– Igazán nagyon köszönöm, főnök. Tessék, itt van a videofelvétel a tavaly karácsonyi vállalati bulinkról.

– Miből lehet tudni, hogy Skóciában nyár van?
– ???
– A skótok végre kidobják a karácsonyfát.

Anya és lánya vásárolnak a plázában. Az anya meglát egy szőrmebundát az egyik kirakatban, és azt mondja a lányának:
– Idén nem kell ajándékot vennetek nekem karácsonyra, majd veszek én magamnak.
A lány ránéz a szőrmebundára:
– De, anya! A szegény állat nagyon sokat szenvedett azért, hogy te ilyen kabátot hordhass. Nem tartod ezt kegyetlenségnek?
– Ne izgulj, apád nem fogja megkapni a számlát még néhány hétig.

– Mondja mennyi ideig tart az út Budapestről Győrig?
– Körülbelül két óra.
– És azt megmondaná, hogy Győrtől Budapestig meddig tart az út?
– Jaj, ilyen hülyeséget hogy lehet kérdezni? Természetesen az is ugyanannyi ideig, két óráig tart!
– Nana, ez nem olyan egyértelmű!
– Hiszen Újévig Karácsonytól csak egy hét telik el, de Újévtől Karácsonyig már jóval több…

Az ötéves kislányt megkérdezi a mamája, mit szeretne kapni karácsonyra.
– Fogamzásgátló tablettát – válaszolja a kicsike.
– Minek az neked?
– Már van négy babám és nem szeretnék még egyet.

Két skót beszélget:
– Képzeld, az én feleségem születésnapja és a névnapja is Karácsonyra esik.
– Nohát, micsoda véletlen!
– Dehogy véletlen! Mit gondolsz, miért pont őt vettem feleségül?

A skót kisfiú megkérdezi az apjától:
– Apa, mi lesz karácsonykor a fa alatt?
– Parketta, kisfiam.

– Hallom, letartóztatták a férjedet.
– Igen. Az idén túl korán kezdte meg a karácsonyi bevásárlást.
– Hogyan? Hiszen már majdnem Karácsony van!
– Úgy értem, mielőtt még az üzlet kinyitott volna…

Az egyik rendőr kérdezi a másikat:
– Mit kaptál karácsonyra?
– Idegbajt!
– És mit adsz a feleségednek karácsonyra?
– Egérutat a sarokig.

Ferike és Katika karácsonyra ajándékba megkapja a képes Bibliát. Nézegetik, nézegetik, a Madonna a Kisjézussal című képnél megkérdezi Ferike a testvérét:
– Hol van Jézus apukája?
Katika elgondolkozva nézi a képet:
– Biztosan ő fényképezett.

A bolond apuka sétál a kisfiával az erdőben. Megszólal a gyerek:
– Jaj, apa, de messze van még karácsony!
Mire az apa:
– Hülye vagy, fiam, nem is arra megyünk!

Gyerekkoromban minden télen írtam a Mikulásnak levelet. Mindig azt az ajándékot kaptam, amit kértem. Most már a gyerekeim írják a kívánságleveleket évről évre. Az a szemét Mikulás pedig nem hoz nekik semmit.

A TÁL CSALÁD. . .

Tudják, hogy hány tagja van a mi családunknak?

Először is itt van az öreg:

Dik Tál, aki mindent irányítani akar, aztán ott van Protes Tál bácsi és fivére Szabo Tál, akik folyton ellenszegülnek, és mindent meg akarnak változtatni.

A húguk, Irri Tál, nyughatatlan bajkeverő a két fiával, Inzul Tállal és Molesz Tállal együtt.

Valahányszor felmerül egy új kérdés, Hezi Tál és felesége, Vege Tál meg annak a testvére Lamen Tál várni akar vele még egy évet.

Aztán ott van Imi Tál, aki folyton arra törekszik, hogy a mi családunk pontosan olyan legyen, mint az összes többi.

A kényeskedő Affek Tál néni túl sokat képzel magáról. Iker öccsei, Garan Tál és Han Tál pedig hamis ígéretekkel próbálnak elkábítani mindenkit.

De azért nem minden családtag rossz. Asszisz Tál rokonunk például kifejezetten segítőkészen intézi az ügyes-bajos családi ügyeket.

Ros Tál és Szelek Tál viszont már nem mindenben vesznek részt szívesen.

A dúsgazdag üzletember nagybácsi, Invesz Tál anyagi hozzájárulására mindig lehet számítani, csak az a zsugori öccse, Limi Tál folyton igyekszik visszafogni adakozó kedvét.

A remek politikai érzékkel megáldott Reprezen Tál kiválóan képviseli a családot különféle rendezvényeken. Az elkötelezett Agi Tál nővérem élen jár a meggyőzésben, de Reflek Tál igyekszik folyton ellentmondani neki.

Medi Tálhoz bármikor fordulhatunk átgondolt és megnyugtató tanácsokért.

Szalu Tál unokaöcsém éppen katona idejét tölti a hadseregben.

Bevásárolni Kós Tál nagynéném szokott a piacon, mert ő mindig tudja, hogy mi mennyibe kerül, és általában Lici Tál is elkíséri, mert nagyon szeret alkudozni a kofákkal.

A kitűnő hanggal megáldott Kán Tál folyton dalol, zenész fivére Trombi Tál pedig hangszeren kíséri (a kamasz Mu Tál átmenetileg nem énekel velük.)

Sajnos a múlt év során három családtaggal is kevesebben lettünk: két unokatestvér, Dezer Tál és Konver Tál külföldre távozott, a kilencven éves Exi Tál néni pedig végelgyengülésben elhunyt. Őt az utolsó időkben már csak Ágy Tál vigasztalta.

(A világ melyik nyelve tud még ilyeneket?) *T. G.*

ELEGÜNK VAN: ÚJRA ILLEGÁLIS HULLADÉK SIROK UTCÁIN

– A POLGÁRMESTER NYOMRAVEZETŐI DÍJAT AJÁNLOTT FEL

Sirok ismét szembesült azzal a problémával, amelynek már rég nem kellene léteznie: valakik ismét illegális hulladékot borítottak a település utcáira. Mindezt úgy, hogy a községben gyakorlatilag *minden* hulladékkezelési lehetőség adott, ráadásul többnyire teljesen ingyen. Érthetetlen, mi visz valakit arra, hogy ahelyett, hogy a rendelkezésre álló szolgáltatásokat használná, inkább másokra és a közösségre zúdítsa a saját szemetét.

Tuza Gábor polgármester nem titkolta felháborodását: a közösség érdekében **50 ezer forintos nyomravezetői díjat** ajánlott fel annak, aki beazonosítható, bizonyítható információt tud szolgáltatni az elkövető vagy elkövetők kilétéről. A településvezetés számára érthetetlen, hogy mindezek ellenére továbbra is vannak, akik szándékosan szennyezik a falu környezetét.

Pedig a lehetőségek adottak:

- a háztartási hulladék elszállítása mindenki számára kötelezően igénybe veendő szolgáltatás,
- a szelektív gyűjtés működik,
- a hungarocell és a régi ablakok elszállítása megoldott,

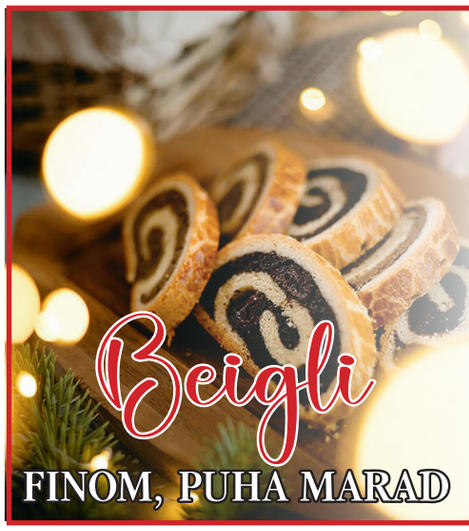

- a Pevik Kft. évente ingyenes lomtalanítást biztosít.

Más szóval: Sirok vezetése mindent megtett azért, hogy senkinek ne legyen oka az illegális szemétlerakásra. Ennek fényében még felháborítóbb, hogy valaki vagy valakik mégis így „oldják meg” a hulladékuk elhelyezését – miközben a közösség tiszta utcákért dolgozik.

A polgármester arra kéri a lakosságot, hogy osszák meg a felhívást, és segítsenek megakadályozni, hogy bárki tovább rongálja a település környezetét. Sirok nem szemétlerakó – és ideje lenne, hogy mindenki így is kezelje.

Karácsonyi sütöde

Hozzávalók a tésztához:
50 dkg finomliszt, 25 dkg vaj vagy 1 Rama margarin, 6 dkg porcukor, 3 tojássárgája és 1 egész tojás, csipet só, 2 dkg friss élesztő, fél dl tej.
A töltelékhez: 20 dkg darált dió vagy mák, 15 dkg cukor, 1 dl tej, 5 dkg mazsola, 1 csomag vaníliás cukor, 1 kanál méz, 1 alma reszelve, 1 citrom héja reszelve

Elkészítés:
A lisztet a porcukorral, a sóval elvegyítjük, majd a margarinnal elmorzsoljuk. A tejben kevés cukorral felfuttatott élesztőt és a tojásokat a lisztes masszához adjuk és összegyúrjuk. A tésztát alufóliába csomagolva legalább fél órára hűtőbe tesszük.
A töltelékhez a tejet a cukorral felforraljuk, és beletesszük a mákot, majd a többi hozzávalót, és hagyjuk kihűlni.
A tésztát 4 felé osztjuk, egyenként kinyújtjuk, megtöltjük, feltekerjük, megkenjük felvert tojással, villával megszurkáljuk. Szép pirosra sütjük, kihűlve szeleteljük.

Jó étvágyat kíván hozzá: Forgó Lászlóné

ANYAKÖNYVI HÍREK

2025. SZEPTEMBER 20. NAPJA ÉS 2025. NOVEMBER 30. NAPJA KÖZÖTT

Házasságkötésük alkalmából sok boldogságot kívánunk!

Időpontja			Házasságkötés helye
2025. szeptember 25.	Horváth Katalin	Takács Máté	Sirok
2025. október 3.	Peterka Cintia	Liptai Gergely	Sirok
2025. október 4.	Sárga Éva	Kováts Dániel	Sirok
2025. október 18.	Dudás Anna Fruzsina	Kecskés Krisztián	Sirok

Az elhalt neve	Születés éve	Elhalálozás ideje
Mártony Zoltán	*1944*	*2025. október 18.*
Págyor Mihály	*1951*	*2025. október 20.*

Őszinte részvétünk az elhunytak hozzátartozóinak!

Kedves Újságolvasók!
Az anyakönyvi hírekben csak azok a Sirokban történt születési, házasságkötési, vagy halálozási események jelennek meg, amelyet közvetlen hozzátartozó kér.
Továbbra is szívesen adunk hírt azon személyek anyakönyvi eseményéről is, akik az idők folyamán elkerültek a községből.

Tisztelettel: Osztafin Enikő anyakönyvvezető

A Mi Falunk
A siroki önkormányzat háromhavonta megjelenő folyóirata.
Felelős kiadó: Tuza Gábor polgármester. 3332 Sirok, Borics Pál u. 6.
Nyomdai kivitelezés: Ferencz Ákos e. v. Gyöngyös